

Първата отсамъ — правистка —
съ докторъ нѣкакъвъ е близка,
другата — математичка —
люби се, комай, съсъ всички.

Тамъ студентъ единъ, съ мустачки,
хвърля весели закачки:
— Вечеръ подъ ржка що хвъркатъ,
днеска нѣщо въ такта бъркатъ.

Лили смръщенъ взоръ обръща
и съ капризенъ тонъ отвърща:
— Гледай си ти своята Недка
и не дръжъ за други смѣтка.

— Браво, браво, чухъ — нощеска
билъ си кьоръ-кютюкъ натрѣсканъ, —
съ патетичность зла изписка
малката до тѣхъ правистка.

— Щомъ и ти се тукъ обаждашъ,
вмѣсто съ менъ да се заяждашъ,
я кажи — оназъ недѣля,
где ти бѣше, мила Нелли?

Свѣла погледъ къмъ земята,
не отвърна съ речъ горката,
само две сълзи студени
паднаха въ праха смутени.

Тѣй съ възторгъ патриотиченъ —
предъ народнитѣ кумири —
често пжти дефилира
младежъта академична.